

חוק ייב המגן (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשי"ז-1957 *

1. בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק ייב המגן, תשט"ז-1956¹ (להלן – החוק העיקרי).

הגדרות

פרק א': תיקונים לחוק

2. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

הוספת סעיף 11א

11א. על אף האמור בסעיף 11 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ז-1950², חייב אדם בתשלום ייב מגן על הכנסה שמקורה בהשקעה מאושרת כמשמעותה באותו חוק, נוסף למס שהוא חייב בו לפי אותו סעיף.

„הוראות
5 נבדי השקעות
מאושרות

3. אחרי סעיף 28 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלה:

הוספת סעיפים 28א ו-28ב

28א. על ייב המגן לפי פרק זה יחולו הוראות סעיפים 31 ו-32 לפקודה, בשינויים המחוייבים לפי הענין, כאילו היה ייב המגן מס שעליו חלות הוראות אותם הסעיפים, ובלבד שיהב מגן שנוכה כאמור בסעיף 32 לפקודה לא יקוץ כנגד מס הכנסה.

„דין ייב
המגן המשתלם
ע"י חברות

28ב. (א) ייב המגן לפי פרק זה לא ישולם על ריבית שלגביה נתנו הנחה או פטור לפי חוק אגרות חוב של חברת החשמל לא"י בע"מ (ערבות ופטור ממס), תשט"ו-1955³, או לפי חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז-1956⁴.

פטור
מייב מגן

(ב) ייב מגן שלא שולם עקב הוראות סעיף קטן (א), דינו – לענין סעיף 6 לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז-1956 – כדין מס שלא שולם עקב הוראות סעיף 5 לחוק האמור.

4. בסעיף 31 (א) לחוק העיקרי, אחרי המלים "אדם הפטור מתשלום אגרת רשיון בעד מכשיר כאמור" יוסף "למעט מי שפטור על פי תקנה 10 (א1) (ג) (VI) לתקנות האמורות".

תיקון סעיף 31

5. בסעיף 34 (א) לחוק העיקרי, במקום "המיוצרים בתקופה הקובעת" יבוא "שהוצאו בתקופה הקובעת מחציריו של החרשתן לשם תצרוכת".

תיקון סעיף 34

6. בסעיף 35 (א) לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 35

(1) במקום "25%" יבוא "12.5%" ובמקום "15%" יבוא "7.5%";

(2) אחרי "סירופים" יוסף "משקה פירות";

(3) במקום "מיץ תפוזים, מיץ אשכוליות" יבוא "מיץ תפוזים טבעי, מיץ אשכוליות טבעי".

7. בסעיף 39 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 39

(1) בסעיף קטן (ב), לאחר "חווה הספקה אחד" יוסף "או לגבי צרכנים אשר מחיר יחידת החשמל המשתלם על ידיהם גבוה מהמחיר הרגיל".

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב באדר ב' תשי"ז (25 במרס 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתי פרסמו בה"ח 288, תשי"ז, עמ' 124.

¹ ס"ח 202, תשט"ו, עמ' 56.

² ס"ח 41, תשי"ז, עמ' 129; ס"ח 186, תשט"ו, עמ' 108.

³ ס"ח 186, תשט"ו, עמ' 116.

⁴ ס"ח 201, תשט"ו, עמ' 52.

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה:

“(ג) יהב מגן לפי סעיף זה לא יחול על צריכת חשמל:

(1) לכל מטרה במשרדי הממשלה והרשויות המקומיות, במקומות הספקה של הצבא, בבתי מכס ובנמלים, במוסדות חינוך ותרבות כפי שנקבע בתקנות, בבתי תפילה, בישיבות, בבתי חולים, בבתי מחסה, בתחנות כלי רכב, בבתי תעשיה ומלאכה ובבתי מלון שלגביהם אישר המנהל כי קיומם חשוב לעידוד התיירות;

(2) להארה לצרכי בטחון לפי הוראות שלטונות הבטחון ולהארת רחובות ולולים;

(3) לחימום מדגרות ואומנות;

(4) לכוח בשביל תעשיה זעירה, השקאה, שאיבה להספקת מים ובשביל בתי אירוח.”

(3) לאחר סעיף קטן (ו) יוספו סעיפים קטנים אלה:

“(ז) היתה צריכת חשמל הפטורה מיהב מגן לפי סעיף קטן (ג) נמדדת יחד, על ידי מונה אחד, עם צריכת חשמל שאינה פטורה כאמור, יקבע המנהל לפי מיטב שפיטתו את כמות החשמל שנצרכה למטרות הפטורות; הוראה עצמו נפגע בקביעת המנהל כאמור רשאי לערור עליה לפני ועדת ערר כאילו היתה קביעה לפי סעיף 16.

(ח) צרכן המועסק על ידי מספק חשמל, ונהנה עקב כך מאספקת חשמל ללא תשלום או במחיר מוזל, יראוהו לצורך קביעת יהב המגן לפי סעיף זה, כאילו שילם בעד החשמל שצרך את המחיר שמשלם צרכן אחר שאיננו נהנה מההנחה האמורה.”

פרק ב' : הארכת תקופת היטלי יהב המגן

8. בפרק זה –

“התקופה הנוספת” – שנת הכספים המסתיימת ביום י' בניסן תשי"ח (31 במרס 1958).

הגדרות

הארכת
תקופת
ההיטלים
הקודמים

9. יהב המגן שהוטל לפי הסעיפים 30, 32 עד 38 ו-40 לחוק העיקרי יוטל גם בתקופה הנוספת וכל הוראות הסעיפים האמורים יחולו כאילו בכל מקום באותם הסעיפים בו מדובר על התקופה הקובעת היה נאמר “בתקופה הקובעת ובתקופה הנוספת”.

תקופת היטל
נוספת
על חשמל

10. יהב המגן על צריכת חשמל לפי סעיף 39 לחוק העיקרי יוטל גם על חשבונות של צריכת חשמל לפי קריאת מונים בתקופה המתחילה ביום ב' בסיון תשי"ז (1 ביוני 1957) והמסתיימת ביום י"ב בסיון תשי"ח (31 במאי 1958) והוראות סעיף 39 לחוק העיקרי יחולו על ההיטל לפי סעיף זה.

יהב מגן
על רדיו
בתקופה
הנוספת

11. אדם שהחזיק ביום מן הימים שבתקופה הנוספת במכשיר המשמש תחנת קליטה אל-חוטית לפי תקנות הטלגרף האלחוטית (תחנות קליטה), 1943⁵, ישלם, לגבי אותה התקופה, את יהב המגן המוטל בסעיף 31 לחוק העיקרי והוראות אותו סעיף יחולו על ההיטל לפי סעיף זה.

⁵ ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1261, עמ' 300.

12. אדם שהחזיק ביום מן הימים שבתקופה הנוספת במכונית פרטית כאמור בסעיף 41 לחוק העיקרי ישלם, לגבי אותה תקופה, יהב מגן בשיעורים המפורטים באותו סעיף, והוראות אותו סעיף יחולו על ההיטל לפי סעיף זה.

13. הוראות הפרק הרביעי לחוק העיקרי, למעט סעיף 52 שבו, יחולו על יהב המגן המוטל לפי חוק זה.

14. (א) תחילתם של סעיפים 2, 3, 4, 5 ו-7 (1) ו-3 (3) ביום תחילת תקפו של החוק העיקרי.

(ב) תחילתו של סעיף 6 ביום כ"ד באב תשט"ז (1 באוגוסט 1956).

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז-1957 *

1. בחוק זה –

הגדרות

"תביעה" – זכות תביעה בחוץ לארץ מכוח תחיקה הבאה לפצות קרבנות הרדיפות של הנאצים או של גרוריהם, או את חליפיהם של קרבנות אלה, הן בהחזרת נכסים, זכויות וטובות הנאה מכל סוג שהוא, והן בכסף או בשווה כסף, לרבות ערעור על הכרעה בתביעה כאמור;

"טיפול בתביעה" – כל פעולה בשכר או בתמורה אחרת, המנויה להלן:

- (1) מתן עצה משפטית בדבר תביעה;
- (2) עריכת כתב התביעה שיוגש בחוץ לארץ לבית משפט או לרשות מוסמכת שנקבעה לכך, וכן עריכתו של מסמך הדרוש להגשת כתב התביעה או לאימות התביעה בחו"ל או לכל הליך מהליכי התביעה בחוץ לארץ;
- (3) קבלת יפוי-כוח או הוראות אחרות בין בכתב ובין בעל-פה, בין למטפל עצמו ובין לאחר, להגיש כתב תביעה בחוץ לארץ או לייצג בהליכה בחוץ לארץ;
- (4) כל פעולה אחרת של קשר או של תיווך בין התובע לבין בא-כוחו בחוץ לארץ;

"טיפול בתביעה בחוץ לארץ" – לרבות ייצוג התובע לפני בית משפט או רשות הנוגעת בדבר;

"שכר טרחה" – לרבות הוצאות הליכי התביעה בחוץ לארץ שיריב התובע נתחייב בתש"ו לומן הן בדיון והן מרצונו;

"עורך דין" – מי שרשאי לעסוק כעורך דין מכוח רשיון על פי פקודת עורכי הדין, 1938.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג באדר ב' תשי"ז (26 במרץ 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 290, תשי"ז, עמ' 138.
1 ע"ד 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 75.